

अज्ञानतिमिराच्छन्नं ज्ञानदीपेन चक्षुषा ।
यः सर्वार्थं दर्शयति तत्परः कोऽपि बान्धवः ॥
गुह्यत्वेन मन्त्रेण तपसेऽसुरं लभेत् ।
सर्वज्ञत्वं सर्वविद्धिं तत्परः कोऽपि बान्धवः ॥
पितरं मातरं भार्यां गुरुपत्नीं गुरुं परम् ।
यो न पुण्याति कापय्यात् स महापातकी शिवः ॥
नास्ति वेदात् परं शास्त्रं न हि लज्जात् परः सुरः ।
नास्ति गङ्गासमं तीर्थं न पुष्यं तुलसीपरम् ॥
त्वमावती भूपरा न पुत्रान्नास्ति परः प्रियः ।
न च देवात् परः शक्तो ब्रतं नैकादर्शी विना ॥
शालग्रामात् परो यन्त्रो न चेन्नं भारतात् परम् ।
परं पुण्यस्थलानाञ्च पुण्यं दृष्टवानं यथा ॥
मोक्षदानां यथा काशी वैष्णवानां यथा शिवः ।
न पार्वत्याः परा साध्वी न गणेशात् परो वशी ॥
न च विद्यासमो बन्धुर्नास्ति कश्चिद्गुरोः परः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तपुराणे गणपतिखण्डे ४४ अध्यायः ॥
परःशतं, चि, शतात् परम् । शताधिकसंख्या ।
इत्यमरः । ३ । १ । ६४ ॥
परःश्वः, [स] य, श्वो दिनात् परमहः परःश्वः ।
परः सहस्रवत् पारस्करादित्वात् सुट् परःश्वः ।
इति मधुः । सुटं नेच्छन्त्यर्थे परश्च इत्याहुः ।
अतिक्रान्ते पूर्वतरे दिने परश्चो जात इति
प्रयोगो गौणः तच्च परश्च तत् श्वश्चेति कर्म-
धारयः । इति भरतः ॥ श्वः पराश्वः । इत्य-
मरः । ३ । ४ । २२ ॥ परश्चु । इति भाषा ॥
परःसहस्रं, चि, सहस्रात् परम् । सहस्राधिक-
संख्या । इत्यमरटीका ॥
परकीयं, चि, (परस्तेदम् । “गङ्गादिभ्यश्च ।” ४ ।
२ । १३८ । इति कः । “कुम्भजनस्य परस्य च ।”
इति कुक् । परसम्बन्धि । (यथा, मनुः । १४ । २०१ ।
“परकीयनिपानेषु न ज्ञायाच्च कदाचन ॥”)
परकीया, स्त्री, (परकीय + टाप् ।) नायिका-
भेदः । अस्या लक्षणं यथा । अप्रकटपर-
पुरुषानुरागा । सा च द्विविधा । परोक्षा १
कन्यका च २ । कन्यायाः पित्रादधीनतया
परकीयत्वम् । अस्या गुणैव सकला चेष्टा ॥*॥
परोक्षा यथा,—
“अयं रेवाकुञ्जः कुसुमशरसेवासमुचितः
समीरोऽयं वेलादरविलसदेलापरिमलः ।
इयं प्रावृद्धन्या नवजलद्विभ्यासचतुरा
पराधीनं चैतः सखि ! किमपि कर्तुं नृगयते ॥” *
गुप्ताविदग्धालक्षिताकुलटानुश्रयानासुदिताप्रभृ-
तीनां परकीयायां स्वान्तर्भावः । गुप्ता
त्रिविधा । वृत्तसुरतगोपना १ वर्त्तिष्यमाण-
सुरतगोपना २ वर्त्तमानसुरतगोपना च ३ ।
त्रिविधा यथा,—
“अयः क्रुध्यतु विद्विषन्तु सुहृदो निन्दन्तु वा यातर-
क्तस्मिन् किन्तु न मन्दिरे सखि ! पुनः स्वापो
विधेयो मया ।
आखोराक्रमणाय कोणकुहरादुत्फालमातन्वती
मान्दारी नखरैः खरैः क्षतवती कां कां न मे
उद्दिशाम् ॥” * ॥

विदग्धा द्विविधा । वाग्विदग्धा १ क्रियाविदग्धा
चेति २ । प्रथमा,—
“निविडुतमतमालमल्लिवल्ली-
विचकिलराजिविराजितोपकण्ठे ।
पथिकसमुचितस्तवाद्यतीव्रं
सवितरि तच्च सरित्ते निवासः ॥”
द्वितीया यथा,—
“दासाय भवननाथे वदरीमपनेतुमादिशति ।
हेमन्ते हरिणाचीं प्रययि कुटारं विनिचि-
पति ॥” * ॥
लक्षिता यथा,—
“यद्भूतं तद्भूतं यद्भूयात्तदपि वा भूयात् ।
यद्भवतु तद्भवतु वा विफलस्तव गोपनायासः ॥” *
कुलटा यथा,—
“एते वारिकणान् किरन्ति पुरुषान् वर्धन्ति
नाम्नोधराः
शैलाः शाङ्गलसुहृमन्ति न हृज्जन्त्येते पुनर्नाथ-
कान् ।
जैलोक्ये तरवः फलानि सुवते नैवारभन्ते जनान्
घातः ! कातरमालपामि कुलटाहेतोस्तया किं
क्षतम् ॥”
अपि च ।
“दृष्ट्वा तावन्निकोणा विपुलनदनदीयावरुहं
तदहं
तस्यामेवास्ति शैलो विपिनमपि तथा चेन्न-
कासारकूपाः ।
लोकानामहंनारी शिशुरपि जरसः कोऽपि
रोगो विवेकी
मिथ्यावाहो ममायं सुखरसुखवरः पुंसली
पुंसलीति ॥” * ॥
अनुश्रयाना त्रिविधा ।
वर्त्तमानस्थानविषद्वेनेन भाविस्थानाभावशङ्कया
स्थानविहितसङ्केतस्थले भ्रमगमनानुमानेन प्रत्येकं
उदाहरणानि ।
“समुपागतवति चैत्रे निपतति पञ्चे लवङ्गलति-
कायाः ।
सुदृशः कपोलपाली शिव शिव तालीदलद्युतिं
लेभे ॥” * ॥
“निद्रालुकेकिमिथुनानि कपोतपोत-
व्याधूतनूतनमहोरहपङ्कवानि ।
तत्रापि तन्नि । न वनानि कियन्ति सन्ति
खिदास्य न प्रियतमस्य सह्यं प्रयाहि ॥
कर्णकल्पितरसालमञ्जरी-
पिङ्गरीक्षितकपोलमण्डलः ।
निव्यतन्नयनवारिधारया
राधया मधुरिपुर्निरीक्ष्यते ॥” * ॥
सुदिता यथा,—
“गोष्ठेषु तिष्ठति प्रतिवर्धरा ननन्दा
नेचङ्गस्य न च पाटवमस्ति यातुः ।
इत्थं निगद्य सुतनुः कुचकुम्भसोचि
रोमाञ्चककुसुदक्षितमाततान् ॥” * ॥
कन्यका यथा,—

‘किञ्चित्कुञ्चितहारयक्षिसरलभूवक्षिसाचिस्मितं
प्रान्तभ्रान्तविलोचनदुतिमुजा पर्यस्तकण्ठोत्-
पलम् ।
अङ्गुल्या स्फुरदङ्गुलीयकरुचा कर्णस्य कण्ठयुनं
कुञ्ज्याणा वृपकन्यका सुकृतिनं सयाजमालो-
कते ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥
परचेन्नं, स्त्री, (परस्य चेन्नं पन्नगादि ।) परपत्नी ।
(यथा, मनुः । ३ । १७५ ।
“तौ तु जातौ परचेन्ने प्राणिनौ प्रेत्य चेह च ।
दत्तानि ह्यकन्यानि नाशयेत् प्रदायिनाम् ॥”)
परशरीरम् । परभूमिः । यथा,—
“दृषापेहि परचेन्नादायाति चेन्नरचक्रः ।”
इति चन्द्रालोकः ॥
(तथा च मनुः । ८ । ३४१ ।
“दिगोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्ह्यविच्छेदे च स्थलके ।
आददानः परचेन्नात्र दण्डं दातुमर्हति ॥”)
परमन्यः, पुं, (परेण मन्ययैव ।) पत्न्यावधिः ।
अङ्गुलिपद्मं । इति हारावली ॥
परच्छन्दः, चि, (परस्य छन्दो यत्र ।) परा-
धीनः । इति हेमचन्द्रः ॥
परच्छिन्नं, स्त्री, (परस्य छिद्रम् ।) परदोषः । यथा,
“नीचः सर्वपमात्राणि परच्छिन्नाणि पश्यति ।
आत्मनो विस्वमात्राणि पश्यन्नपि न पश्यति ॥”
इति गरुडपुराणम् ॥
परजातः, चि, (परेण जातः । परपुत्रत्वात्तथा-
त्वम् ।) परेषितः । औदासीन्येन परपुत्रः ।
परपोषितत्वात् । परस्माज्जातः । इत्यमरभरतौ ॥
अन्येनोत्पन्नश्च ॥ (कोकिले पुं । एष हि कोकेन
पुष्टो भवतीति प्रसिद्धिः ॥)
परजितः, चि, (परेण जितः ।) परपुष्टः । शत्रुणा
पराजितः । इति कैचित् ॥
परङ्गः, पुं, (परं जयतीति । जि जये + बाहुलकात्
ङः ।) तैलयन्त्रम् । कुरिकाफलः । फेनः । इति
मेदिनी ॥
परङ्गनः, पुं, (परायाः पश्चिमस्या दिशो जनः
खामी । निपातनात् साधुः ।) वरुणः । इति
हेमचन्द्रः ॥
परङ्गयः, पुं, (परां पश्चिमां दिशं जयति खामि-
त्वेन । जि + अच् । सर्वनाम्नः वृत्तौ पुंवद्भावः
सुम् च ।) वरुणः । इति चिकारुशेषः ॥ शत्रु-
जयकर्त्ता । परान् जयतीति खप्रत्ययनिष्पन्नः ॥
परतन्त्रः, चि, (परस्तन्त्रं प्रधानं यस्य ।) परा-
धीनः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । ११ । ११५ ।
“परतन्त्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि ।
कर्मणा हि महाभाग ! स्वप्नं ह्येतदतीन्द्रियम् ॥”
परस्य तन्त्रं इति विग्रहे स्त्री । परकीय-
शास्त्रम् । परं श्रेष्ठं तन्त्रमिति विग्रहे । उत्त-
मश्रेष्ठम् । उत्तमपरिच्छेदम् ॥)
परचभीरुः, चि, (परच परलोकान्तरघटना-
विषये भीरुः ।) धार्मिकः । परकालभय-
शीलः । यथा,—